

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis secernenda, tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones humanas iuxta ...

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1658

VIII. De iudiciaria Christi potestate.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38954

fid. ad Eugenium Papam, ubi de Christo sic loquitur: *Hic est, de quo Propheta ait (Et erit omnis terra possessio eius) (Christus hic est, qui possessionem sibi vendicat, & iure creationis, & merito redemptionis, & dono Patris; cui enim alteri dictum est: Posses- la à me, & dabo tibi gentes?*

Probatur denique ex eo, quòd Christi Domini, etiam in quantum hominis, dignitas & excellentia ratione & nionis hypostatica talis ac tanta fuit, ut nullus honoris prerogativa; aut potestatis titulus esse possit, qui non illi merito deberetur.

Secundum est, Christum Dominum potestate illà & domino, quamdiu mortalis inter homines vixit, nunquam uti voluisse, sed sponte ac voluntariè illius vii se ipsum abdicasse, ac paupertatem perfectissimam amplexum fuisse, ut sic non solum merito suo, sed etiam exemplo nos efficacius iuaret; unde Apost. de illo dicit 2. Cor. 8. quòd *propter vos egenus factus est, cum esset dives: & ipse Christus Dominus eo sensu de se locutus est, cum dixit sancti Mat. 2. Vulpes foucas habent, & volucres cæli nidos: filius autem hominis non habet, ubi caput reclinet.*

SECTIO VIII.

De iudiciaria Christi Domini potestate.

CVM (ut ait sanct. Doctor q. 59.) regiam dignitatem potestas iudiciaria consequatur, de illa prout Christo Domino competit, nobis agendum est, ac

Dicendum in primis, iudiciariam illam potestatem Christo Domino competere, non modò quatenus Deus est, sed etiam quatenus homo, cum hac tamen differentia, quòd, quatenus Deus est, illam ex se habet; quatenus autem homo, non ex se, sed autoritate sibi diuinitus commissà & delegatà.

Hoc constat ex scriptura: Act. 10. *Ipse est, qui constitutus est à Deo iudex viuorum & mortuorum: & sancti Ioann. 5. Potestatem dedit ei iudicium facere, quia Filius hominis est.*

Dicen-

Dicendum 2. ad iudiciariam Christi potestatem pertinere, non solum vltimum illud, & generale iudicium, de quo sapius in Euangelijs mentio fit, vt sanct. Matth. 16. 24. & 25. & 2. Cor. 5. sed etiam particulare iudicium in morte cuiusque ab illo faciendum: tale enim iudicium in morte cuiusque faciendum esse

Constat 1. ex scriptura: Eccli. 11. *Facile est coram Deo in die obitus retribuere vnicuique secundum vias suas;* & Hebr. 9. *Statutum est hominibus semel mori, post hoc autem iudicium.*

Constat 2. ex S. Aug. lib. 2. de anima, vbi hanc veritatem asserit; S. Hieron. in cap. 2. Joël. vbi per diem Domini, diem iudicij intelligendum esse dicit, siue diem exitus vniuscuiusque de corpore; *Quod enim, inquit, in die iudicij futurum est omnibus, hoc in singulis in die mortis impletur:* & S. Chrysof. hom. 14. in S. Matth. *Omnes, inquit, anime, cum hinc emigrauerint varijs peccatorum catenis implicata, ad terribile illud tribunal decidentur.*

Tertio id constat ex eo, quod fide certum est, atque in Conc. Florent. definitum, in decreto vnionis, animas post mortem sine mora recipi in calum, si sint omnino expiata; vel amandari in infernum, si peccato mortali obstricta ex hac vita decesserint; atqui dici non debet hoc ita fieri sine speciali iudicij diuini decreto.

Quod verò iudicium illud particulare, æquè ac vltimum generale à Christo Domino quatenus homine exerceatur, constat ex eo, quod dicitur S. Ioan. 5. quod *Pater non iudicat quemquam: sed omne iudicium dedit Filio, vt omnes honorificent Filium.*

Porro ad hoc iudicium particulare subeundum necesse non est animas realiter in coelum deferri, aut Christum ad illas è coelo dilabi: sed sufficit, quòd illæ in ipso mortis instanti intellectualiter eleuentur ad audiendam sententiam iudicis, ita vt in eodem instanti cognoscant sese iudicari, & pro ratione eorum, quæ in vita gesserunt, & boni vel mali status, in quo decesserunt, vel saluari vel damnari, imperio & auctoritate non solum Dei, sed etiam hominis Christi: ac eodem momento per instantaneam

neam loci mutationem constituentur in loco illo, in quo ex vi iudicij, & imperij Christi Domini futuræ sunt, sive in Paradiso, sive in purgatorio, sive in inferno.

Dicendum 3. ad eandem quoque iudiciariam Christi potestatem pertinere alia omnia iudicia, quæ erga homines etiam, dum in hac vita mortali degunt, diuinitus exercentur; erga bonos quidem, cum pro eorum meritis & recto gratiarum usu, gratiæ ipsæ augentur, & copiosiora auxilia subministrantur; erga malos verò, cum pro eorum demeritis abundantiora gratiæ auxilia ipsi subtrahuntur, permittunturque excæcari & indurari quòd enim hæc non tantum æterno ac supremo Dei iudicio, sed etiam Christi Domini, quatenus homo est, imperio peragantur, constat ex eo, quòd (vt supra ex Act. 17. retulimus) non solum mortuorum sed etiam viuorum iudex à Deo sit constitutus.

Quares, an etiam ad Angélos extendat se iudiciaria Christi Domini potestas. Resp. affirmatiuè cum S. Doctore q. 59. vbi dicit Angelos omnes siue bonos, siue malos, iudiciariæ potestati Christi Domini etiam quatenus hominis, subesse, idque ratione eorum, quæ circa homines operantur; cum enim tam boni quàm mali angelis liquid ad salutem vel damnationem hominum cooperentur, ideo Christi supremi iudicis sententiam quòd premium vel supplicium accidentale sunt subituri; quòd sensu ipse Christus Dominus dicit S. Luc. 15. quòd *Gaudium erit coram angelis Dei super uno peccatore pœnitentiam agente; & è contra dæmones dicunt cap. 8. S. Matth. &*

1. S. Mar. Quid nobis, & tibi, Iesus Fili Dei? venisti huc ante tempus torquere & perdere nos?

